
CTG-beleidsregels "Renteprotocollering"

1. DEFINITIES

Protocollering

Protocollering van de financiering kan worden omschreven als het stellen van normen voor en voorwaarden aan het handelen van het instellingsmanagement met betrekking tot de financiering van de instelling met lang en kort vreemd vermogen.

Lange rente

Lange rente is de door een instelling verschuldigde vergoeding aan kredietverstrekkers voor het ter beschikking stellen van lang vreemd vermogen.

Verschuldigde boeterente bij het oversluiten van langlopende leningen behoort eveneens tot deze kostensoort.

Korte rente

Korte rente is de door een instelling verschuldigde vergoeding aan kredietverstrekkers voor het ter beschikking stellen van kort vreemd vermogen (looptijd korter dan één jaar), verminderd met de rentevoordelen voortvloeiend uit vooruitbetalingen.

2. DOEL PROTOCOLLERING

Het doel van de protocollering is de beperking van de rentelasten door het bewerkstelligen van alert beleid van het management met betrekking tot het realiseren van een optimale financieringspositie van de instellingen naar volume en prijsaspecten.

3. ALGEMEEN KADER

De basis van het beleid met betrekking tot het realiseren van een optimale financieringspositie wordt gevonden in een raming van de vermogens/liquiditeitsbehoefte in de toekomst. Uit deze raming is de omvang van de permanente en de tijdelijke vermogensbehoefte af te leiden. De permanente vermogensbehoefte wordt afgedekt door eigen vermogen (inclusief voorzieningen en reserves) en lang vreemd vermogen. Over het algemeen gaat het daarbij om financiering van bedrijfsactiva en de permanente kern van het werkkapitaal. De resterende vermogensbehoefte wordt in principe afgedekt door kort vreemd vermogen. Hierbij dient optimalisering van het liquiditeitsbeheer in de vorm van uitnutting van leverancierskrediet, beperking debiteurenstand door snelle facturering en actief incassobeleid, maar ook het tijdig indienen van tariefaanvragen (bewaken van de indieningstermijn), et cetera te leiden tot beperking van het bankkrediet.

Deze raming heeft in principe een lange termijn karakter en zal in detaillering moeten toenemen naarmate de toekomst dichterbij ligt. De bestaande activa en de bestaande lange termijn financiering is het startpunt; de behoefte aan nieuwe financieringsmiddelen moet worden bepaald.

Berekening daarvan is gebaseerd op nieuwe investeringen, aflossings/afschrijvingsverschillen leidend tot herfinanciering van bestaand actief en een eventuele correctie voor de verwachte gevolgen van een verbeterd vermogensbeheer.

Bij de nieuwe investeringen die in dat schema worden opgenomen wordt rekening gehouden met de investering in huisvesting en de investeringen die voortvloeien uit de genormeerde investeringscategorieën (inventaris en vervoermiddelen).

Het is duidelijk dat opstellen, bijhouden en aanpassen van de vermogensbehoefteraming een continu proces is dat door de instelling zal moeten worden opgezet en onderhouden.

De protocollering die, in het kader van het beheer van financieringskosten wordt opgezet, zal er toe moeten leiden dat het instellingsmanagement een plan opstelt waaruit blijkt op welke wijze men in de lange termijn-kapitaalsbehoefte wil voorzien. Tevens zal daaruit moeten blijken welke acties bij verschillende kredietverstrekkers zijn ondernomen, zoals het aanvragen van offertes, en zal moeten worden aangegeven op grond van welke criteria een kredietverstrekker is geselecteerd.

De resterende kredietbehoefte zal in principe worden afgedekt door bankkrediet. De omvang van dit bankkrediet is een resultante van beleid op verschillende onderdelen, zoals onder meer de omvang van het leverancierskrediet, de bevordering van het betalingsgedrag van ziektekostenverzekeraars en patiënten, het beleid ten aanzien van het beleggen van tijdelijke kasmiddelen en het tijdig indienen van tariefaanvragen.

4. TE STELLEN VOORWAARDEN AAN HET HANDELEN MET BETREKKING TOT DE FINANCIERING VAN DE INSTELLING

I Raming vermogensbehoefte op lange termijn

De instelling dient te beschikken over een raming van de vermogensbehoefte op lange termijn, welke raming resulteert in een overzicht van het benodigde lang en kort vreemd vermogen.

Deze raming dient aan de volgende punten te voldoen:

- een raming over een minimale periode van vijf jaar;
- periodieke aanpassingen; in ieder geval voor het moment dat beslissingen worden genomen over het aantrekken van lang of kort vreemd vermogen;
- een voldoende mate van detaillering; bijvoorbeeld voor het eerste jaar gespecificeerd per maand, het tweede en derde jaar per kwartaal, en voor de jaren daarna per jaar;
- de raming dient inzicht te geven in het benodigde vermogen voor zowel de financiering als de herfinanciering van de bestaande en nieuwe activa;
- de in de raming opgenomen nieuwe activa dienen aan te sluiten met de op grond van de WTG-investeringsrichtlijnen in de toekomst te verwachten investeringen;
- de raming dient inzicht te geven in het benodigde vermogen voor de financiering van het werkkapitaal (zijnde de som van debiteuren en voorraden, verminderd met crediteuren, nog te betalen salarissen, sociale lasten, pensioenpremies en loonheffing).

II Raming liquiditeitsbehoefte op korte termijn

De instelling dient te beschikken over een raming van de liquiditeitsbehoefte, welke raming de verwachte mutaties in het werkkapitaal weergeeft, resulterend in een taxatie van het benodigd bankkrediet.

Deze raming dient aan de volgende punten te voldoen:

- een raming over een periode van minimaal een jaar;
- periodieke aanpassingen;
- de raming dient inzicht te geven in benodigde bankkrediet c.q. in de aanwezige overvloedige liquide middelen.

III Voorraden

De instelling dient te beschikken over een adequaat beleid met betrekking tot de door de instelling aan te houden voorraden, gericht op een in bedrijfseconomische zin optimale voorraadhoogte.

Onderdelen van dit beleid zullen onder meer zijn:

- interne procedures voor maximale en minimale voorraadhoogten;
- interne procedures voor te hanteren bestelhoeveelheden;
- interne procedures voor overvloedige en/of verouderde voorraden.

IV Debiteuren

De instelling dient te beschikken over een beleid met betrekking tot de tijdigheid van facturering en de tijdigheid van de ontvangst van de gefactureerde bedragen.

Onderdelen van dit beleid zullen onder meer zijn:

- een interne procedure met betrekking tot de facturering van prestaties binnen drie weken na afloop van de maand waarin de prestatie is geleverd;
- vermelding van uiterste betaaldatum op de factuur;
- een actief incassobeleid, met aanmaningsprocedures die worden opgestart zodra de betaaldatum is verstreken;
- afspraken met de zorgverzekeraars over tijdige bevoorschotting, een en ander zoals geregeld in de Ziekenfondswet.

V Nog in tarieven te verrekenen e.d.

Voor het realiseren van een optimaal beleid met betrekking tot de financiering van de instelling dienen de door het CTG gestelde indieningstermijnen voor het overeenkomen van productie-afspraken, voorlopige budgetmutaties op basis van voorlopige jaarcijfers, en indienen van nacalculaties te worden nagekomen.

VI Liquide middelen

De tijdelijke overschotten aan liquide middelen dienen rentedragend te worden uitgezet. De instelling dient een optimale rentevergoeding te realiseren, rekening houdende met de overeengekomen looptijden van de uitzettingen.

VII Leverancierskrediet

In het protocol zijn geen normen opgenomen voor de periode van het leverancierskrediet, daar het feitelijk gebruik zal afhangen van de mogelijk te realiseren betalingskorting.

Het instellingsmanagement zal de omvang van de mogelijk te realiseren betalingskortingen afwegen tegen de effectieve intrestvergoeding op kort vreemd vermogen.

Overigens zullen betalingen aan leveranciers niet eerder plaatsvinden dan aan het einde van de toegestane krediettermijn.

Van vooruitbetalingen is sprake indien betalingen plaatsvinden voor het moment van de levering van de goederen of de diensten. Vooruitbetalingen zullen in het algemeen slechts plaatsvinden indien de hierbij te realiseren kortingen hoger zijn dan de effectieve marginale intrestvoet, zoals dit ook in het bedrijfsleven gebruikelijk is. In geval van vooruitbetalingen wordt het rentebestanddeel van de betreffende korting als ontvangen rente verantwoord. In dit kader blijft de gebruikelijke aanbesteding bij aankoop van duurzame goederen buiten beschouwing.

VIII Eigen vermogen en voorzieningen

Onder eigen vermogen wordt verstaan: kapitaal, reserves, voorzieningen, fondsen en fundaties. Het eigen vermogen en de voorzieningen vormen een integraal bestanddeel van het lange vermogen van de instelling. De negatieve gevolgen van het buiten de balans brengen van eigen vermogen en voorzieningen zullen niet in de aanvaardbare kosten worden opgenomen.

Met betrekking tot de financiering van een negatief eigen vermogen gelden de volgende beperkingen:

- indien negatieve exploitatieresultaten hebben geleid tot een negatief eigen vermogen worden de rentekosten, die met de financiering van het negatieve eigen vermogen verband houden, gedurende een maximale periode van drie jaar in het budget opgenomen.

Dat wil zeggen: indien er na het verstrijken van deze driejaarsperiode nog steeds sprake is van een negatief eigen vermogen, worden in de volgende jaren de hiermee verband houdende rentekosten niet meer in het budget opgenomen, tenzij partijen tot afdoende maatregelen besluiten ter verbetering van de financiële positie. Dit laatste staat ter beoordeling van het CTG.

– indien de negatieve exploitatieresultaten die hebben geleid tot een negatief eigen vermogen zijn veroorzaakt door een negatieve situatie, waarin sprake is van feiten/handelingen in de sfeer van nalatigheid verwijtbaar gedrag, strijdigheid met goed koopmansgebruik, worden de rentekosten die verband houden met de financiering van het negatieve eigen vermogen niet in het budget opgenomen.

Afspraken tussen partijen die zullen leiden tot verbetering van de financiële positie van de instelling, kunnen het CTG aanleiding geven tot heroverweging van de rentecorrectie.

IX Financieringen

Het instellingsmanagement dient bij het aangaan van nieuwe financieringen, zowel voor lang als kort vreemd vermogen, een onderbouwd "inkoop"-beleid te voeren. Onderdelen van dit beeld zijn onder meer:

- het aanvragen van meerdere offertes;
- de evaluatie van de verschillende onderdelen van de offertes (geheel van condities).

5. KWANTITATIEVE NORMEN

5.1 Algemeen

In de rapportage over het financieel beleid wordt aan de instelling gevraagd een aantal kwantitatieve gegevens te verstrekken. Deze gegevens zullen worden vergeleken met daartoe opgestelde normen.

De normen zijn gebaseerd op bedrijfseconomische uitgangspunten op de huidige wijze van financiering van instellingen in de zorg.

5.2 Normen

- | | |
|---|---|
| 1. Voorraden | De norm voor de voorraden is gebaseerd op een omloopsnelheid van de voorraad van maximaal één maand. De kostensoorten waarvoor voorraden worden aangehouden zijn gesteld op maximaal 20% van het budget (exclusief nacalculatorische kosten). |
| 2. Debiteurentermijn | De gemiddelde debiteurentermijn is gesteld op twee maanden. |
| 3. Werkkapitaal | De definitie van werkkapitaal is het totaal van vlottende activa verminderd met de vlottende passiva. |
| 4. Indieningsdata | De indieningsdata voor productieafspraken, voorlopige budgetmutaties op basis van voorlopige jaarcijfers en nacalculatie zijn door het CTG voorgeschreven. |
| 5. Rentepercentage lang vreemd vermogen | Het gewogen gemiddelde rentepercentage op lang vreemd vermogen wordt bepaald door de totale lange rente te delen door het in de tijd gewogen lang lopende vreemd vermogen. |
| 6. Rentepercentage kort vreemd vermogen | De prijs voor het kort vreemd vermogen wordt uitgedrukt in percentage dat de instelling gemiddeld over het jaar over het kort vreemd vermogen heeft moeten betalen. |